

⋮

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א | תוב' ד"ה וחזר
רז נחמן וס' אין למש
דמזיקין מת אטו לא מת.
ע' שאלות ס' ורז א'
י"ג דף ה' ע"א דב"ה
ברס וס' יעשיה דבבב
השאלות סוכר דמטעס
גירסא זו היא והגאון
(מהר"ר לין) גנל שאלת
שלוס שס לא הדניס כי
וצדק ליכס קושיית תוב'
גאון אחר להשאלות:

תוספות רי"ד

[illegible]

הכניסה

אף על פי פרק חמישי כתובות

וְאֵת וַאֲמָאִי מוֹתֵר לֶאֱכֹלֵן

עד עשרים וארבעה חדש דברי רבי מאיר ור' יהודה מתיר ^אבשמונה עשר חדש אמר רבי ^בנתן בר יוסף הן הן דברי בית שמאי הן הן דברי בית הלל שכית שמאי אומרים עשרים וארבעה חדש ובית הלל אומרים שמונה עשר חדש אמר רבן שמעון בן גמליאל ^אני ^באכריע לדברי האומר עשרים וארבעה חדש מותרת לינשא בעשרים ואחד חדש לדברי האומר בשמונה עשר חדש מותרת להנשא בחמשה עשר חדש לפי שאין החלב נעקר אלא לאחר שלשה חדשים אמר עולא הלכה כרבי יהודה ואמר מר עוקבא לי התיר רבי חנינא לשאת לאחר

חמשה עשר חדש ארסייה דאביי אתא לקמיה דאביי אמר ליה מהו ליארס בחמשה עשר חדש ואמר ליה חדא דר"מ ורבי יהודה ה"הלכה כרבי יהודה ועוד בית שמאי ובית הלל הלכה כבית הלל ואמר עולא הלכה כרבי יהודה ואמר מר עוקבא לי התיר רבי חנינא לשאת לאחר חמשה עשר חדש כל שכן דאת ליארס כי אתא לקמיה דרב יוסף א"ל ר"ב ושמואל דאמרי תרוניהו "צריכה להמתין עשרים וארבעה חדש חוץ מזיום שגולד בו וחוץ מזיום שנתארסה בו" דרמז תהיה תלתא פרסי ואמרי לה פרסא כחלא ולא אירכיה אמר אביי האי מילתא דאמור רבנן "אפילו יביעתא כבותחא לא לישרי איניש במקום רביה לא משום דמיתו כאפקיחא: אלא משום דלא מסתייעא מילתא למימרא דהא אנא הוה גמירנא ליה להא דרב ושמואל אפי' הכי לא מסתייעא לי מילתא למימר ת"ר נתנה כנה למינקת או גמלוה או מת מותרת לינשא מיד רב פפא ורב הונא כריה דרב יהושע סבור למיעבד עובדא כי הא מתניתא אמרה להו הניא סבתא בדידי הוה עובדא ויאסר לי רב נחמן איני והא רב נחמן שרא להו לבי ריש גלותא שאני בי ריש גלותא לא דלא דרבו אהו אמר להו רב פפי ואתן לא תסבורו מהא דתניא "הרי שהיה רדופה לילך לבית אביה או שהיה לה כעס בבית בעלה או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין

עד עשרים וארבעה חדש. שמה תסעבר ותסערן לגמול את בנה ובעל זה אינו שיקנה לו בנים ותכל: שמונה עשר חדש. דיו לחינוך ליתקן בכך: אסכירופא: דלא מיסתייעא מילפא. שורה הכלל: ונסה בנה למינקא. וזו שמה בעלה וזו מנהלה בחור וזמנו ואזו את מות: לבי ריש גלוהא.

אלמנות שהיו צדיק מניקות ונתנו
 בניהם למניקה והחירום לנישא:
ללא דברי צדק. מניקה שפסקה
 לניקן בניהם ירחל לחזור בה לפי
 שני אדם מאמינים הם אצל צדיק
 אחריני ולמלא הדרכה הם התניקה
 וחזר הבן אצל האם ומתקנה: **לא**
ספרוהו מהם. אי לא אמרה לבן
 סתם משמ"ר דר"י לא הייתם יודעים
 ללמוד מתוך משנה זו שאסור: **הכי**
שסיפס רדופס. רוב ימייה להיות
 צדיק צדיק בו כל אלו אין דרכן
 להתעבר: **צינו ראויה ליל.**

שנעקר בית הרוון שלה: **בגוריוסו.**
בכל מקום שהוא מחמיר מדרבנן.
אלמלא אע"ג דלזין כהן להבחין בין
זרעו לבין ראשון לכל שני דהא לא
מיעברת לא פלוג רבנן בחקת
גזירות שלהם בין אשה לאשה וגזרו
תסם שמחמיר כל אשה שלשה חדשים
וזכי נמי לא פלוג רבנן בחקת
סמם בעלה בין אשה מניקה
שאינה מניקה: **מגלוסו.**
אסור.

סָפָא א"ל יִירֵב וּשְׁמוּאֵל
בָּהּ לְהַמְתִּין עֲשִׂירִים
יוֹם שְׁנוּלָד בּוֹ וְחוּץ
לְהַמָּה בְּתַרְיָה תִּלְתָּא
בְּחֹלָא וְלֹא אֲדַרְכִּיהּ
רָאִמְרוּ רַבְנִי "אֶפִּילוּ
לִישְׁרִי אֲנִישׁ בְּמֻקֹּם
זֶה כֹּאפְקִירוּתָא" אֲלָא
מִלְתָּא לְמִיּוֹרָא דְהָא
הָא דְרֵב וּשְׁמוּאֵל אִפִּי
מִלְתָּא לְמִיּוֹר ת"ר
נִמְלְתוּ אוֹ מֵת מוֹתֶרֶת
יִירֵב הֲוֵנָא בְּרִיהּ דְרֵב
וּבֹרָא כִּי הָא מַתְנִיתָא
אֵל בִּרְדִּי הוּא עוֹבְדָא
י וְהָא רֵב נִחְמַן שְׂרָא
וְשֹׁאנִי בִּי רִישׁ גְּלוּתָא
הוּרֵב פִּי וְאַתּוֹן לֹא
הִירֵב שְׂדֵרוּתָהּ דְּרוּפָה
שְׂדֵרוּתָהּ לֹא כַּעַם בְּבִית

בַּעֲלָה אוֹ שְׂהִיָּה בַּעֲלָה חֲבוּשׁ בְּבֵית הָאֲסוּרִין
אוֹ שְׂהִלָּה בַּעֲלָה לְמִדְרֵית הַיִּם אוֹ שְׂהִיָּה בַּעֲלָה זָקֵן אוֹ חוּלָה אוֹ שְׂהִיָּתָה עֶקֶר
וְזָקָה אוֹ יִלְלִיתָה וְקִטְנָה וְהַמְפֵּלָה אַחֵר מִיתָה בַּעֲלָה וְשִׁאֵנָה רְאוּיָה לִילָד יִלְדָּה יִכְוֵן
דְּבִיר ר"מ רַבִּי יוֹסִי מִתֵּיב לִיאֵרֶם וְלִנְשָׂא מִיד י"א אִמֵּר רַב נַחֲמָן אִמֵּר שְׂמוּאֵל
יֵי לִיָּה יֵלֵאוּ אֲדַעְתִּין וְהִלְבַּתָּה יִמָּת מוֹתֵר גְּמֻלָּתוֹ אֲסוּר מֵר בֵּר רַב אִשִּׁי אִמֵּר
יֵה לִיָּה וְאוֹלָא וּמִינְסַבֵּא הוּא עוֹבְדָא וְתַנְקִתָּה יוֹלָא הִיא הִתְיָא שׁוּמָה הוּאִי דִלָּא
נִגְזַר יִהְיֵי שְׁנֵתָּה לֵה בֵן לְהִנּוּק הִרִי זֶו לֹא תִנּוּק עֲמֹ לֹא בָנָה וְלֹא בֵן חֲבֵרְתָּה
תֵּאֱכַל עֲמֹ דְּבָרִים הָרְעִים לְחַלֵּל הַשְׂתָּא בָּנָה אֲמַרְתָּ לֹא בֵן חֲבֵרְתָּה מִיִּבְעִיָּא
יֹוִה מִמְצִיָּא הֵי שְׂפִי אֲבָל בֵּן חֲבֵרְתָּה אִי לֹא רְאוּה לִי מוֹתֵר לֹא הוּא מִמְצִיָּא
אוֹכֵלֶת הִרְבֵּה מִלֵּיבָא אִמֵּר רַב שֵׁשֶׁת מִשְׁכָּל לֹא תֵּאֱכַל עֲמֹ דְּבָרִים הָרְעִים מֵאִי
דְּגִינִים קִטְנִים וְאֲדִמָּה אֲבִי אִמֵּר אִפִּילוּ קִרָא וְחִבּוּשָׂא רַב פֶּפֶא אִמֵּר אִפִּילוּ קִרָא
וְהִרְסָנָא מִיִּנְיָהּוּ פִּסְקִי חֻלְבָּא מִיִּנְיָהּוּ עֶכְרִי חֻלְבָּא: דְּמִשְׁמָשׂא כִּי רִיחָא הוּוּ לֵה
יֵו לֵה בְנֵי שְׂמוּטִי דְּרַכְבָּא עַל יִרְמָא דְּחִמְרָא הוּוּ לֵה בְנֵי גִידְנִי דְּאֲכָלָה חֲרָדְלָא
הוּוּ לֵה בְנֵי דּוּלְפָנִי דְּאֲכָלָה מוֹנִינִי הוּוּ לֵה בְנֵי מִצִּיִּצִי עֵינָא דְּאֲכָלָה גִּרְנוּשְׁתָּא
שִׁיכְרָא הוּוּ לֵה בְנֵי אוֹכְמִי דְּאֲכָלָה כִּישְׂרָא וְשִׁתָּא חֲמָרָא הוּוּ לֵה בְנֵי
בְרִי

לא ר"נ שרא להו לבי ריש גלותא שאני דבי ר"נ דמכין ידבין בנייהו למניקה חו לא הדרי בהו ופסיק תלמודא מת מותר גמלוהו אסור מר ולא ר"נ. הויא מכות הוח: תיר הרי שנתנו לה בן התיק ח"ו לא תניק עמי לא כנה ולא בן חבורה. חסכה קמעא אוכלת הרבה ולא ל הרעים הרעים מכות. אוכלת מכות משלה:

מסורת הש"ס

[illegible]

לעזי רש"י

מלו"ן, כשות.
רעיי"ה (קדו"נ"ן)
נ"ש (פרי),
שיאו"ן (פיישו"ן)
חלת הנפילה.
חיל"ה (אחיל"א)
מר, טין.

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones